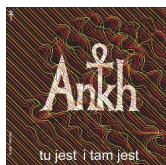

Ankh - Tu jest i tam jest (2018)

Wpisany przez bluelover
Czwartek, 04 Kwiecień 2019 14:00 -

Ankh - Tu jest i tam jest (2018)

01. Nie odchodź [00:04:12] 02. Matematyczny [00:02:37] 03. ANKH supreme [00:03:24] 04. ...Ę [00:01:41] 05. Maliny [00:04:12] 06. Kaktus [00:07:17] 07. Erotyk [00:04:43] 08. BaBa [00:06:16] 09. Bella ragazza [00:08:55] 10. Tu jest i tam jest [00:06:11] 11. Matematyczny blues [00:03:54] 12. Nie okłamuj [00:04:35] Dominik Bieńczycki - Violin Piotr Krzemiński - Vocal, Electric Guitar Michał Pastuszka - Electric Guitar Jan Prościński - Drums Krzysztof Szmidt - Bass Guitar, Synthesizers + Michał Jelonek - Violin Adam Rain - Percussion Ernest Gaweł - Other Instruments

Ankh to w pewnych kręgach już kapela kultowa. Jej powstanie wiąże się z szalonymi latami 90, gdy kapele grające rocka, pojawiały się jak grzyby po deszczu. Bazą twórczości Ankh jest rock progresywny, ale znajdziemy tu również inspiracje muzyką klasyczną, jazz rockiem i sporą dawkę improwizacji. Dla zespołu zawsze istotne były skrzypce – stąd częsta współpraca m.in. z Michałem Jelonkiem. Debiut w 1994 roku płytą „Ankh” (zwaną też ‘Czarną’) okazał się sukcesem, a za nim kroczyły trasy koncertowe po Europie, US czy Brazylii.

Wydany w 2018 roku album ‘Tu jest i tam jest’ to zapis utworów pochodzących z lat 2004 – 2017, gdy aktywność zespołu nie była wielka. W produkcji, oprócz Michała Jelonka, udział wzięli Adam Rain i Ernest Gaweł. Za oprawę wizualną odpowiada Michał Obiedziński.

Otwierający płytę utwór „Nie Odchodź” wita nas solidnym riffem i bogactwem aranżacji. Powiedzieć, że dużo się dzieje, to rzec za mało. Ale to pozytywna sprawa – ujawniają się progresywne zakusy zespołu. W warstwie instrumentalnej mógłbym doszukać się delikatnych inspiracji King Crimson, ze wczesnych płyt. Utworowi towarzyszy wideo, za którego powstanie odpowiada Krzysztof Pęczalski. ‘Matematyczny’ to utwór instrumentalny, dość krótki jak na tego typu sztukę, ale przez to wyjątkowo spójny i intrygujący – dużo dobrego się tam dzieje, szczególnie pod koniec. ‘Supreme’ prowadzony jest przez bardzo ciepło brzmiący bas, chociaż

Ankh - Tu jest i tam jest (2018)

Wpisany przez bluelover

Czwartek, 04 Kwiecień 2019 14:00 -

sam wstęp do utworu przywodzi na myśl coś mrocznego. Wokal pojawia się późno i pełni rolę dodatkowego instrumentu – jeden z najlepszych utworów na krążku! „...E” to trochę przerywnik, może załączek jakiegoś pomysłu – w wersji niespełna dwóch minut, należy traktować bardziej jako ciekawostkę. „Kaktus” zaskakuje aranżacją, ale to też nic czego powstydzilyby się tuzy proga. Co jakiś czas wybrzmiewa główny motyw, a im dalej końca utworu, tym robi się ciekawiej i mroczno.

„BaBa” nie przypadła mi do gustu, chociaż intrygują bliskowschodnie dźwięki i instrumenty perkusyjne, natomiast „Erotyk” prowadzą skrzypce i gitary – na minus warstwa lityczna, jakieś to mdłe. „Bella Ragazza” to elektroniczny wstęp, który może drażnić konserwatywnych słuchaczy, ale to przecież prog – powinno być rozwojowo! Potem już bardziej klasycznie, szczególnie, że to najdłuższy utwór na płycie. Tytułowy utwór pochwalić się może rockowym sznytem i deklamacją zamiast śpiewu. „Matematyczny Blues” to chyba najcięższy utwór na albumie, zdecydowanie jeden z najlepszych – tu można wspominać ‘kosmiczny’ okres w twórczości Pink Floyd. Na zakończenie „Nie Okłamuj”, gdzie wpływy jazzu są bardzo widoczne, ale dalej w psychodelicznym sosie.

Warto sięgnąć po ‘Tu jest i tam jest’ chociażby ze względu na zaprezentowany nam eklektyzm. To bardzo dobra płyta! ---Michał Koch, wyspa.fm

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [mediafire](#) [ulozto](#) [gett](#) [bayfiles](#)

[back](#)